

Ιανουάριος 2003

αρ. φύλλου 90

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Μας περιμένει μια δύσκολη χρονιά. Όχι μόνο για τα οικονομικά, ιδιωτικά και δημόσια, που πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο, στα πλαίσια του παραδείσου της ΟΝΕ' όχι μόνο για τις λύσεις - τραγωδίες που προωθούνται σ' όλα τα εθνικά θέματα (κλεισίματα τις αποκαλεί ο περιχαρής για την ... ευτυχία του πρωθυπουργός) ούτε για τα «προβλήματα της καθημερινότητας», για τα οποία πασχίζει άοκνα εδώ και χρόνια πολλά, αναλαμβάνοντας τη λύση τους προσωπικά (!) ο Κ. Σημίτης, μια που αναγνωρίζει και ο ίδιος με αξιοπρόσεκτη σεμνότητα ότι δεν υπάρχει αρμόδια κυβέρνηση, δηλ. για την Υγεία, την Παιδεία, την Διαφθορά (με κεφαλαίο, γιατί αποτελεί πλέον θεσμό). **Μας περιμένει μια χρονιά δύσκολη,** γιατί πέρα από όλα αυτά και τόσα άλλα κινδυνεύουμε να υποστούμε τις ψυχωτικές συνέπειες της παρανοϊκότητας και της σχιζοφρένειας της εικονικής πολιτικής που κυριαρχεί πλέον παντού και με ρυθμούς καταγιστικούς.

Το ΠΑΣΟΚ επιχειρεί αντεπίθεση.

Το ΠΑΣΟΚ δε φαίνεται να έχει συμφιλιωθεί με την ιδέα της, προσωρινής έστω, παράδοσης της εξουσίας, της εναλλαγής σ' αυτήν των δύο ομοίων, σε γενικές γραμμές, κομμάτων. Και τούτο, γιατί (όπως το ίδιο ομολογεί) δεν έχει ... όραμα. Αν είχε, δε θα έπρεπε να φρική στη σκέψη ότι θα κυβερνήσει κι η ΝΔ, μια που το δικό του ακριβώς όραμα θα υπηρετήσει κι εκείνη... (συνέχεια στη σελ. 2)

ΣΥΝΟΛΟΣ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ ΚΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Φυσικά και δε συμμετέχουμε στα πανηγύρια του κ. Σημίτη και των «δημοσιογράφων» που τον συνοδεύουν σε διατεταγμένη υπηρεσία και, έναντι αδρότατης αμοιβής, προκάλεσαν ήδη πλήρη σύγχυση στο λαό, φμώνοντας κάθε αντίθετη φωνή και ελπίζοντας να περιορίσουν τις αντιδράσεις. Όχι μόνο γιατί όλα τα πρώτα δεδομένα είναι ανησυχητικά, αλλά και γιατί ο ίδιος ο κ. Σημίτης εμφανίζει κάθε δική του μειοδοσία ως θρίαμβο! Μετά τη Σύνοδο της Σεβίλης είχε το θράσος να πανηγυρίζει με τον ίδιο τρόπο για τον ευρωστρατό, χωρίς ούτε ο ίδιος ούτε οι «δημοσιογράφοι» του να έχουν πει τι αποφασίστηκε! Και, όταν η απόφαση της Σεβίλης βγήκε στη δημοσιότητα, αποκαλύφθηκε ότι ήταν ατόφιο το αγγλο-αμερικανο-τουρκικό κείμενο Κωνσταντινούπολης-Άγκυρας με μια ασήμαντη προσθήκη στο άρθρο 2.

Επειδή πρόκειται για την Κύπρο, στο μυαλό των παλαιότερων έρχονται οι δηλώσεις του Κ. Καραμανλή το 1959 ότι ήταν «η ευτυχέστερη μέρα της ζωής» του η μέρα που έδωσε το δικαίωμα στην Τουρκία να επεμβαίνει μονομερώς στην Κύπρο, δικαίωμα που άσκησε «νόμιμα» το 1974, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα.

Σύνδεση ένταξης - λύσης

Πανηγυρίζουν ο Σημίτης και ο κλητήρας του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που παριστάνει τον υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας, γιατί αποσυνδέθηκε η ένταξη από τη «λύση» (συνέχεια στη σελ.4)

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η σημερινή κατάληξη των «στοιχημάτων» της ΟΝΕ και του ευρώ αποκαλύπτει κατά τον πλέον οδυνηρό τρόπο την εξαπάτηση του ελληνικού λαού, με τις επικοινωνιακές θριαμβολογίες της «ισχυρής οικονομίας» και των υπονοούμενων οικονομικών παραδείσεων.

Αντί της οικονομικής ευημερίας, της αύξησης της ανάπτυξης, της μείωσης της ανεργίας, του δημόσιου χρέους και του πληθωρισμού συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο.

Η κυβέρνηση, όμως, ακολουθώντας την ίδια μεθοδολογία με άλλους εταίρους της στην Ε.Ε. παρουσιάζει πλέον ψευδή στοιχεία για να μας πείσει ότι όλοι εμείς ζούμε σε άλλη χώρα.

Το Δημόσιο Χρέος

Το δημόσιο χρέος έχει εκτιναχθεί στα ύψη, ως αποτέλεσμα της δραματικής μείωσης των εξαγωγών, λόγω του «σκληρού» ευρώ, της αύξησης

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ (συνέχεια από τη σελ. 1)

Την έλλειψη ... οράματος, όμως, θα την πληρώσει πολύ ακριβιά ο ελληνικός λαός. Όχι γιατί δε θα γίνει τίποτα. Αλλά γιατί θα γίνουν πάρα πολλά. Η μανιακή προσήλωση του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, στην άσκηση γυμνής από κάθε σκοπό εξουσίας, έξω από την εξ αυτής ηδονή και τον απαραίτητο πλουτισμό, θα επενδυθεί με τέτοιο καταγιγισμό παραπληροφόρησης, αποπροσανατολισμού και πλύσης εγκεφάλου, που όλα όσα μέχρι τώρα ανάλογα συνέβησαν θα φαντάζουν απλά πταίσματα.

Μας επιφυλάσσουν μια χρονιά πολύ δύσκολη. Δε θα διστάσουν προ ουδενός. Θα ρίζουν στο τραπέζι όλα τα χαρτιά τους. Είδαμε ήδη πώς χρησιμοποίησαν το δημοφιλή (λόγω και των ΜΜΕ) Πρόεδρο της Δημοκρατίας, για να περάσουν τη «χρυσή ευκαιρία» του τερατουργήματος του Ανάν για την Κύπρο. Είδαμε και υποστήκαμε το όργιο παρουσίας της «17^{ης} Νοέμβρη». Είδαμε πώς εμφάνισαν την ήττα τους στις δημοτικές - νομαρχιακές εκλογές σε περίπου θρίαμβο. Τώρα μας περιμένουν πολύ χειρότερα. Θα αρχίσουν νέες συλλήψεις «τρομοκρατών». Θα χρησιμοποιήσουν, όσο μπορούν, τα όργανά τους στο χώρο της Δικαιοσύνης, στα σ(ε)ίριαλ των δικών και θα υποστούμε πρωτοφανές παραλήρημα των κονδυλοφόρων τους και ρητόρων στα έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ. Φαντάζεται κανείς τι θα ακολουθήσει, για να πείσουν για την «αναγκαιότητα» αποδοχής του σχεδίου Ανάν και, ό μη γένοιτο, για τη «μεγάλη επιτυχία» των παραχωρήσεων στο ζήτημα της υφαλοκρηπίδας και σε όλα τα άλλα θέματα. Όσο για τις μεγάλες κουβέντες της, όσης απέμεινε, εσωκομματικής αντιπολίτευσης εναντίον του σχεδίου Ανάν, θα αποδειχθούν απλά κακαρίσματα ορνίθων.

Το μόνο που ίσως αποφύγουμε, τώρα που βάζουν στο περιθώριο τον άκρως επικίνδυνο Λαλιώτη (και τους πάτρωνές του), είναι ο μέγας κίνδυνος τεχνητού διχασμού μέχρι και όχι ομαλών εξελίξεων. Ελπίζουμε τουλάχιστον. Και αν τα πράγματα πάνε καλά με την πολιτική εικόνων και φαντασμάτων που θα εφαρμόσουν, αν δηλ. επιτύχουν την πλήρη σύγχυση, θα επιχειρήσουν εκλογικό αιφνιδιασμό μετά τον Ιούνιο ή, το αργότερο, τον Οκτώβριο και ό,τι γίνει. Και αυτό ανεξάρτητα αν θα επικρατήσουν τα «νέα πρόσωπα» ή αν θα ψηφιστεί ο νέος εκλογικός νόμος.

Προβλήματα στη ΝΔ

Από την άλλη μεγάλο πρόβλημα έχει να αντιμετωπίσει η ΝΔ του Κ. Καραμανλή.

Προσπαθούν να τον πείσουν ότι δεν αρκεί να περιμένουν να πέσει μόνο του το ΠΑΣΟΚ ως ώριμο, σάπιο μήλο, αλλά πρέπει και να ελκύσει η ΝΔ με το πρόγραμμά της και τη γενικότερη πολιτική της δράση. Εδώ όμως είναι ακριβώς το πρόβλημα. Εξασφαλίζει για την ώρα η ΝΔ σημαντικό προβάδισμα ως αντίδραση προς το ΠΑΣΟΚ. Τι θα συμβεί, όμως, αν αρχίσουν να διαφημίζουν την ιδιωτικοποίηση (απελευθέρωση τη λένε) της ανώτατης εκπαίδευσης ή την εντατικοποίηση των ιδιωτικοποιήσεων ή την ασυδοσία της εργοδοσίας; Ποιος θα τους πιστέψει για την ... κοινωνική ευαισθησία τους; Δίνοντας εξετάσεις στους πραγματικούς κυρίους δε διαμαρτυρήθηκαν ούτε καν όταν ο Σημίτης προσυπέγραψε τη νέα ΚΑΠ, που πλήττει ευθέως τα αγροτικά στρώματα, στα οποία ελπίζει η ΝΔ. Για δε τα εθνικά θέματα (ευρωστρατός, σχέδιο Ανάν κλπ), που αρχικά ακούστηκαν δυνατά σωστές φωνές, ούτε λόγος, για τους ίδιους λόγους.

Και πέρα απ' αυτά, θέλουν πράγματι να κυβερνήσουν μπροστά στις εκρήξεις που θα ακολουθήσουν, την απειλούμενη χρεωκοπία της χώρας, παρά ... την ΟΝΕ, που και αυτοί υποστηρίζουν, μπροστά στο μεγαλειώδες φιάσκο των Ολυμπιακών που μας περιμένει, μπροστά στα γραμμάτια που δε θα έχει εξοφλήσει ο Σημίτης; Αλλά και πάλι τι να πουν, ότι δε θέλουν να νικήσουν; Μπρος γκρεμός και πίσω Ντόρα, που φρόντισε για ... αργότερα.

Τα άλλα κόμματα

Μπορεί να μην έχει, βέβαια, όραμα το ΠΑΣΟΚ ούτε και η ΝΔ, έχει όμως ο ΣΥΝ (της Αριστεράς και της Οικολογίας, σβήνοντας το «και της Προόδου», που τώρα κατάλαβαν ότι ... εξυπνοοείται!). Το μεγάλο όραμα της συμμετοχής στην εξουσία ως κόμμα και όχι μόνο ως ... Μπίστης ή Δαμανάκη. Το παλιό όνειρο του Λ. Κύρκου, που εκλιπαρούσε από τα μπαλκόνια να συμμετάσχει το ΚΚΕ εσωτ. στην κυβέρνηση του Παπανδρέου, επειδή είναι αξιόπιστο, και όχι όπως το άλλο ΚΚΕ «που κρατάει ένα μαχαίρι κρυμμένο πίσω του και θα σε χτυπήσει πισώπλατα μόλις βρει την ευκαιρία»! (ομιλία του Α.Κ. στο Μαρούσι το 1985). Γι' αυτό και ξεσπάθωσε ο Ν. Κωνσταντόπουλος με ιερό πάθος υπέρ του σχεδίου Ανάν και εκτελεί χρέη εκπροσώπου επί των εξωτερικών στα Βαλκάνια, την Τουρκία και στη σύνταξη του ... Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Τι άραγε του είπαν μυστικά και, όμορφα και καλά, μετά 2-3 μέρες ξεσπάθωσε λάβρος; Πόσοι όμως θα συμφωνήσουν στην «κουλτούρα της εξουσίας»;

Δεν είναι όλοι, ευτυχώς, ίδιοι και σίγουρα πολλοί αντιλαμβάνονται πόσο μια τέτοια εξέλιξη θα είναι αρνητική για το ευρύτερο προοδευτικό κίνημα.

Όραμα έχει, βέβαια, και το ΔΗΚΚΙ (που σημειωτέον ακολουθεί συνεπή αντιπολιτευτική γραμμή, τουλάχιστον). Το όραμα της εισόδου στη Βουλή. Ζητούμενο είναι: θα το επιδιώξει μόνο του, με τη μετωπική «Πατριωτική Κίνησή» του, ή συνεργαζόμενο με το ΚΚΕ, παρά τις πρόσφατες δηλώσεις του; Και, το κυριότερο, πόσοι θα ακολουθήσουν στη δεύτερη περίπτωση;

Μένει, από τα κόμματα της Βουλής, το ΚΚΕ: έχει συνέπεια, δε βρίσκει όμως ανταπόκριση, για τους γνωστούς λόγους και με συνέπειες μάλλον επώδυνες προσεχώς. Θα επιδιώξει ανανέωση, αλλά με ποια στελέχη, όταν, ό,τι καλύτερο διέθετε έχουν ήδη φύγει;

ΕΝΑ ΚΑΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

Είδαμε ότι ο κ. **Κόφι Ανάν**,

ο άνθρωπος που προσπαθούσε να ευχαριστήσει τους αφέντες του, **εθελοντής-δούλος**, γιατί του έκαναν τη χάρη να μην αρπάξουν τους προγόνους του (μόλις 7 γενιές πριν) από τα χωριά τους στη Δ. Αφρική και να τους κάνουν άκοντες-δούλους,

κατάφερε να γίνει αποδεκτό το σχέδιό «του» (δηλ. το σχέδιο του λόρδου Χάνει), που μόνο διεστραμμένος νους θα μπορούσε να το επινοήσει, όπως είπε ο σεβασμιος τ. πρέσβυς μας στην Κύπρο Μ. Δούντας.

* Πολύ σύντομα το «κοινό κράτος» εγκατέλειψε κάθε προσπάθεια λειτουργίας, τα «συστατικά κράτη» ανέλαβαν και τις δικές του αρμοδιότητες και (για «πρακτικούς λόγους») εκπροσωπήθηκαν κανονικά στους διεθνείς οργανισμούς.

* Τουρκοκύπριοι, που δεν αντέχουν ούτε τις στερήσεις ούτε το στρατό που εγγυάται την ασφάλειά τους, περνάνε συνεχώς στο Νότο και πέραν του 28% (ως λαθρομετανάστες), ενώ κάποιοι Έλληνοκύπριοι, που προσπάθησαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους στα κατεχόμενα, δεν άντεξαν εκεί πάνω από μερικές βδομάδες και ξαναγύρισαν πίσω. Νέοι πολυάριθμοι έποικοι έρχονται από την Τουρκία και παίρνουν την τουρκοκυπριακή ιθαγένεια.

* Η ένταξη στην Ε.Ε. και η «λύση» επιδείνωσαν δραματικά την οικονομία του Νότου και, σε συνδυασμό με «άλλους παράγοντες», ανάγκασαν Έλληνοκύπριους να μεταναστεύσουν οριστικά σε Μ. Βρετανία, Ελλάδα, αραβικές χώρες και αλλού. Σε λίγα χρόνια έχουμε αμιγώς Τούρκους στο Βορρά και 50-50% Έλληνες και Τούρκους στο Νότο.

* Κάποιοι καινούργιοι πληρωμένοι ή ανεγκέφαλοι τύπου Σαμψών θέλησαν να πάρουν εκδίκηση,

Και από την νεολαία που τώρα διαθέτει, πόσοι θα του μείνουν, όταν θα «μπουν στην παραγωγή». Άφησε ανεκμετάλλευτη την απελευθέρωσή (;) του από το Κ.Κ.Σ.Ε. και έχασε, δυστυχώς, τη μεγάλη ευκαιρία. Μήπως εκδηλωθούν τα ίδια φαινόμενα με αυτά του παρελθόντος, παρά τις ανόμοιες συνθήκες;

Και λοιπόν;

Τι μένει, λοιπόν; Δεν μπορούμε να περιμένουμε τίποτα; Πολλά μπορούν, αντίθετα, να γίνουν, αλλά μόνο από τις δυνάμεις «εκτός των τειχών». Δεν είναι όμως του παρόντος άρθρου, εκτός μόνο τούτο. Ο παροξυσμός της παραφροσύνης που χαρακτηρίζει το πολιτικό μας σκηνικό ενδέχεται να εξαγριώσει ακόμη και αυτούς που συνειδητά απέχουν από τα κοινά και... Όμως δεν πρέπει και εμείς να προσδοκούμε στο «ώριμο μήλο».

σφάζοντας μερικές δεκάδες Τουρκοκύπριους και καταλύοντας τη «συνταγματική τάξη». Ο ελληνικός στρατός, εγκλωβισμένος σε εχθρικό κλοιό (τουρκικός στρατός, αγγλικός στρατός, στρατός ΟΗΕ, αγανακτισμένοι πολίτες, που τους δείχνει συνέχεια το CNN), εκλήθη φρονίμως από την ελλαδική κυβέρνηση κάποιου Καραμανλή ή Γιωργάκη να επιστρέψει οίκαδε.

* Ο τουρκικός στρατός, εγγυώμενος τη συνταγματική τάξη, σύμφωνα με το σχέδιο Ανάν και παρά τις «επιπλήξεις» της αμερικανικής και της αγγλικής κυβέρνησης, πραγματοποιεί τον Αττίλα-3 και οι «ανθρωπιστές» του ΝΑΤΟ στέλνουν τα πολεμικά τους πλοία, για να περιμαζέψουν τους εναπομείναντες Έλληνες και να τους μεταφέρουν στην Κρήτη και τον Πειραιά.

* Εν τω μεταξύ η εθνική στρατηγική των ελληνικών κυβερνήσεων έχει επιτύχει άλλον ένα «εθνικό στόχο», την ένταξη της Τουρκίας στην Ε.Ε.. Αλλά εδώ δεν έχουμε αποκλίσεις από το κοινοτικό κεκτημένο και οι ταλαίπωροι Τούρκοι μπορούν χωρίς περιορισμούς «να μετακινούνται και να εγκαθίστανται», για να εργασθούν στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου (που συνδιοικείται πλέον από Ελλάδα και Τουρκία, ύστερα από άλλη μια εθνική επιτυχία του κ. Σημίτη, να «επιλύσει» τις ελληνοτουρκικές διαφορές), όπου φτάνουν να είναι το 18% του πληθυσμού. Κάποιοι κ. Κωνσταντόπουλοι κατακεραυνώνουν όσους γραφικούς ανησυχούν.

* Στη Μυτιλήνη κάποιοι άλλοι πατριώτες, που δεν τα ανέχονται αυτά, ξεμοναχιάζουν 5 Τούρκους εργάτες και τους στέλνουν να συναντήσουν τον Αλλάχ...

Εδώ τρομάξαμε και ξυπνήσαμε, πριν κάποιος κ. Ανάν ετοιμάσει κάποια καινούργια σχέδια! **Ή μήπως τα έχει ήδη ετοιμάσει;**

[δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΟΝ στις 22/12/02]

(ένταξη χωρίς αιρέσεις και εξαιρέσεις, κατά τον Νίκο Κωνσταντόπουλο, που, ως δεύτερος Ν. Μπίστης, ανέλαβε το ρόλο του βοηθού του Γιωργάκη).

Ως αποσύνδεση ερμηνεύεται το γεγονός ότι σε άλλο σημείο των συμπερασμάτων της Συνόδου αναφέρεται η απόφαση για την ένταξη και σε άλλο η «ισχυρή επιθυμία» για λύση μέχρι 28/2/03! Άλλωστε η Ε.Ε. υποστηρίζει ένθερμα το σχέδιο Ανάν.

Ακόμη χειρότερη από το κείμενο των συμπερασμάτων είναι, ίσως, η δεδομένη πολιτική βούληση της ελλαδικής και της ελληνοκυπριακής ηγεσίας να δεχθούν το σχέδιο. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της Κύπρου Παπαπέτρου δήλωσε στην ΕΤ-3 ότι «αν δεν είχαμε δεχθεί το σχέδιο Ανάν, δε θα αποφασίζοταν η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.». Οι Σημίτης-Γιωργάκης δήλωσαν ότι «εμείς απαιτήσαμε να υπάρξει ισχυρή δέσμευση για λύση του Κυπριακού μέχρι 28/2/03»!

Ποια αποσύνδεση, λοιπόν; Απλώς, υπήρξε μια μικρή καθυστέρηση, μέχρι να ξεπεραστούν οι δυσκολίες. Η αίσθηση στην Κύπρο, μάλιστα, είναι ότι στο παρασκήνιο η συμφωνία έχει ήδη επέλθει.

Τέλος, τονίζουμε ότι σύμφωνα με το σχέδιο Ανάν στο δημοψήφισμα που προβλέπεται για τις 31/3/03 οι Κύπριοι θα ψηφίσουν με ένα μόνο ΝΑΙ ή ένα μόνο ΟΧΙ και για την ένταξη και για τη λύση. Δεν μπορούν να ψηφίσουν το ένα και να καταψηφίσουν το άλλο.

Γιατί δεν υπογράφηκε ακόμη το σχέδιο Ανάν;

Στην ελληνοκυπριακή πλευρά η δυσκολία είναι η άρνηση του λαού, παρότι το σύνολο σχεδόν της πολιτικής ηγεσίας το αποδέχθηκε, με τιμητικές εξαιρέσεις τους Νέους Ορίζοντες και το Κίνημα Οικολόγων- Περιβαλλοντιστών. Στις δημοσκοπήσεις καταγράφηκε από την αρχή ένα απροσδόκητα μεγάλο ποσοστό ΟΧΙ, που, αντί να μειώνεται με τους εκβιασμούς, τις απειλές και την πλύση εγκεφάλου, αυξάνεται συνεχώς, ξεπερνώντας το 70%!! Στα κόμματα έχει σημάνει επανάσταση, στην οποία συμμετέχουν και βουλευτές. Η Εκκλησία πήρε ομόφωνα μιαν εξαιρετική απόφαση, αν και ορισμένοι ιεράρχες εσύρθησαν παρά τη θέλησή τους (ήδη ο Κιτίου διεχώρισε τη θέση του). Έτσι μέρος της πολιτικής ηγεσίας (ΑΚΕΛ, ΔΗΚΟ, Λυσσαριδής) αναγκάστηκε σε φαινομενική αναδίπλωση. Οι πρωταγωνιστές, λοιπόν, του σχεδίου (Κληρίδης, Μαρκίδης, Βασιλείου, Παπαπέτρου, Κούρος) τρέμουν το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και σκέπτονται κάθε θεμιτό και αθέμιτο τρόπο, για να αλλάξουν τους συσχετισμούς.

Άλλης φύσης είναι οι δυσκολίες στην τουρκική πλευρά. Το στρατιωτικό κατεστημένο της Τουρκίας (και το πiónι του, ο Ντενκτάς) συνήθισαν τόσα χρόνια να κάνουν ό,τι θέλουν, με την ανοχή της

ελληνικής πλευρας και την υποστήριξη των Αγγλο-αμερικάνων. Κάθε φορά καταθέτουν στις διαπραγματεύσεις παράλογες απαιτήσεις και, μόλις αυτές γίνονται δεκτές, δεν υπογράφουν γιατί προσθέτουν κι άλλες! Έτσι, ενώ το σχέδιο Ανάν «είναι η πλήρης δικαίωση του Ντενκτάς» (Αλή Μπιράντ), οι τουρκικές ηγεσίες το απέρριψαν, αυξάνοντας τις απαιτήσεις τους!! Διπλό λάθος:

- Αν τροποποιηθεί κι άλλο το σχέδιο Ανάν υπέρ των Τούρκων, αποκλείεται να εγκριθεί στο δημοψήφισμα των Ελληνοκυπρίων.

- Η απαίτηση για ταυτόχρονη ένταξη Κύπρου και Τουρκίας ή, έστω, η συντόμευση των διαδικασιών ένταξης της Τουρκίας «σημαίνει τη διάλυση της Ε.Ε.» (Ζισκάρ ντ' Εστέν). Ο γαλλογερμανικός άξονας βεβαίως υποχωρεί στις απαιτήσεις του υπερατλαντικού συμμάχου (όπου δε συμπίπτουν τα συμφέροντά τους), αλλά δεν είναι και διατεθειμένος να αυτοκτονήσει. Συμμάχους διαθέτει και στις ΗΠΑ (αρθρογραφία Wall Street Journal και Herald Tribune), παρότι αυτοί οι σύμμαχοι δεν έχουν τον πρώτο λόγο στις σημερινές ΗΠΑ του Τζωρτζ Μπους τζούνιορ.

Έτσι μεθοδεύεται η ενίσχυση της ισλαμικής κυβέρνησης της Τουρκίας σε βάρος του στρατιωτικού κατεστημένου και ο παραμερισμός του Ντενκτάς, για να μουν και οι τουρκικές υπογραφές. Όλ' αυτά θέλουν κάποιο χρόνο, ενώ τα χρονοδιαγράμματα για την επίθεση κατά του Ιράκ είναι ασφυκτικά.

Ο «εθνικός στόχος» της ένταξης της Κύπρου στην Ε.Ε.

Η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. (με ή χωρίς λύση) έχει αναγορευτεί σε «εθνικό στόχο». Ακόμη και αρνητές του σχεδίου Ανάν θεωρούν την ένταξη κάτι καλό, αλλά όχι αρκετό για να δεχτούν το σχέδιο.

Φοβόμαστε ότι ο «εθνικός στόχος» αυτός θα αποδειχτεί το ίδιο (ή περισσότερο;) αρνητικός για την Κύπρο όσο για την Ελλάδα οι άλλοι «εθνικοί στόχοι» της ένταξης στην ΕΟΚ και την ΟΝΕ.

Ισχυρίστηκαν ότι με την ένταξη η Κύπρος θα είναι πιο ασφαλής, αφού θα μπορεί να προστατεύεται από τον ευρωστρατό. Όμως όλες οι αποφάσεις της Ε.Ε. για τον ευρωστρατό και το σχέδιο Ανάν ξεκαθαρίζουν ότι ο ευρωστρατός δεν μπορεί ούτε να σταθμεύσει στην Κύπρο χωρίς την άδεια της Τουρκίας. Η δε Κύπρος αποκλείεται ακόμη και από τις διαβαθμισμένες πληροφορίες που θα προέρχονται από το ΝΑΤΟ.

Ισχυρίζονται ότι θα υπάρξει μεγάλη οικονομική ανάπτυξη. Το αντίθετο θα συμβεί. Ήδη, με την προετοιμασία για ένταξη, η παραγωγή έχει μειωθεί (η γεωργία εξαφανίζεται),

ενώ ο πλούτος που υπάρχει προέρχεται από δουλειές-κομπίνες (υπάρχουν 25.000 off shore εταιρείες!!). Όλα αυτά θα χαθούν με την ένταξη. Αν, μάλιστα, η ένταξη συνδυαστεί με τη «λύση», τότε τα πράγματα χειροτερεύουν πολύ (βλ. άρθρο σελ.6).

Η ένταξη της Κύπρου, λοιπόν, δεν είναι κάποια χάρη της Ε.Ε. προς τη Μεγαλόνησο.

Εξυπηρετεί τα οικονομικά συμφέροντα της Ε.Ε. σε βάρος της Κύπρου. Η Ε.Ε. αποκτά τον πρώτο λόγο στον έλεγχο της κυπριακής οικονομίας και των πλουτοπαραγωγικών της πηγών (πετρέλαιο, τουρισμός κλπ). Ο πλούτος που σήμερα υπάρχει στην Κύπρο θα μεταφερθεί στις Τράπεζες της Δυτικής Ευρώπης.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (συνέχεια από σελ. 1)

των εισαγωγών και των τοκοχρεωλυσιών. Το χρέος έχει φθάσει τα 56 τρις δρχ., χωρίς να υπολογίζονται τα χρέη για την Αμυνα, τα αφανή χρέη των ΔΕΚΟ και άλλα που κρύβονται πίσω από δαιδαλώδη κονδύλια.

Στον προϋπολογισμό του 2002 είχαν το θράσος να γράψουν ότι το δημόσιο χρέος έπεσε στο 98,6 % του ΑΕΠ από 100 % το 2001. Η EUROSTAT, όμως, βρήκε ότι είναι το 105,7% του ΑΕΠ, δηλ. βρέθηκαν επιπλέον χρέη 2,5 τρις δρχ. Το πραγματικό δημόσιο χρέος εκτιμάται το 2002 στο 117 % του ΑΕΠ και το 2003 στο 118 %.

Απροκάλυπτα πλέον μετέρχονται διάφορα τεχνάσματα για να παρουσιάζουν μειωμένο χρέος, όπως η αγορά ομολόγων από τις Τράπεζες για λίγες μέρες, στο τέλος του έτους, ύψους 400 έως 800 δις δρχ., με τόκους που υπερβαίνουν το ένα δις δρχ.

Παρ' όλα αυτά το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού το 11μηνο Ιανουαρίου-Νοεμβρίου 2002 έφθασε τα 2,4 τρις δρχ (7 δις ευρώ), δηλ. 5 % αντί του προβλεπόμενου 3,5 % του ΑΕΠ.

Οι αποκρατικοποιήσεις

Για να καλύψουν τα ελλείμματα του προϋπολογισμού, ξεπουλάνε τις δημόσιες επιχειρήσεις όσο-όσο. Οι μετοχές των ΔΕΚΟ έχουν απαξιωθεί ακόμη και έως το ένα τρίτο της ονομαστικής τους αξίας.

Στον προϋπολογισμό του 2003 προβλέπουν έσοδα 3 % του ΑΕΠ, δηλ. 1,1 τρις δρχ. για αποκρατικοποιήσεις, όπως της ΔΕΗ, της ΕΥΔΑΠ, της Ολυμπιακής κ.λπ., δηλ. δημόσια περιουσία κάτω από την πραγματική της αξία. Οι αποκρατικοποιήσεις -μετοχοποιήσεις καθιστούν τις επιχειρήσεις αυτές προβληματικές, λόγω της χρηματιστηριακής λογικής να εμφανίζουν κέρδη με αυξήσεις τιμολογίων και συμπιεσμένες δαπάνες με μειώσεις-απολύσεις προσωπικού και περικοπή των αναπτυξιακών επενδύσεων. Τέλος τις καθιστούν ταμειακά ελλειμματικές και τις οδηγούν σε δυσβάστακτο τραπεζικό δανεισμό για κάλυψη των λειτουργικών τους δαπανών..

Ο πληθωρισμός και ευρώ

Διαφήμιζαν ότι με το «σκληρό» ευρώ ο

πληθωρισμός θα ήταν παρελθόν. Όμως, όπως αναμενόταν, το επιχείρημα αυτό είναι ένα ακόμη ψέμα.

Η μείωση του τζίρου, σε συνδυασμό με τη δυσκολία σύγκρισης των τιμών μεταξύ ευρώ και δραχμών, καθώς και η κατάργηση του κρατικού αγορανομικού ελέγχου, που μας επιβλήθηκε από την Ε.Ε. στο όνομα της ελεύθερης αγοράς, διευκολύνει την κερδοσκοπία και τις αδικαιολόγητες αυξήσεις των τιμών. Κι' όμως αρμόδιος (σ.σ !!) υπουργός...θύμωσε. «Αφήστε τα καλαμπούρια περί ανατιμήσεων».

Θυμίζουμε ότι, όπως είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της «Ε», έχουμε στη διάθεσή μας καθορισμένο ποσόν ευρώ να διαχειρισθούμε (114 δις). Προβλέψαμε τότε ότι με την πάροδο του χρόνου το ποσόν αυτό θα μειώνεται λόγω των ελλειμμάτων, που δε θ' αναπληρώνονται από το δανεισμό. Πριν, λοιπόν, περάσει ένας χρόνος από την εφαρμογή του ευρώ, η νομισματική κυκλοφορία μειώθηκε κατά 12,5 %, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας *ένα τρίμηνο*.

Η υπεργρέωση

Η υπεργρέωση των νοικοκυριών έχει αυξηθεί δραματικά. Ήδη μόνο η Γιούρομπανκ έχει υπό πλειστηριασμό 2.000 σπίτια, ενώ η Άλφαμπανκ τους τελευταίους μήνες έχει κατασχέσει 25.000 αυτοκίνητα και η Εθνική δεν έχει χώρους για τα κατασχεμένα αυτοκίνητα.

Τα χειρότερα αναμένονται όταν η ραγδαία μείωση των εισοδημάτων των μεσαίων στρωμάτων και η ήδη μεγάλη υπεργρέωση θα οδηγήσει τις Τράπεζες είτε σε χρεωκοπία, είτε σε δραστική άνοδο των επιτοκίων. Τότε βέβαια θα έχει περιέλθει σε ένδεια μεγάλο τμήμα της κοινωνίας με φαινόμενα ακόμη και υποσιτισμού όπως στη λεηλατημένη από το διεθνές κεφάλαιο πλούσια Αργεντινή.

Οι πολιτικές δυνάμεις που στηρίζουν πειθήνια τις επιλογές της Ε.Ε καταδικάζουν τη χώρα σε κρίση χωρίς διέξοδο, που η οικονομική της πλευρά, μάλιστα, δεν είναι η πλέον σημαντική.

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΚΤΟ ΩΣ ΒΑΣΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο η τουρκοκυπριακή (τ/κ) πλευρά απορρίπτει το σχέδιο Ανάν. Πιθανότατα, όμως, σκοπεύει να το δεχτεί μέχρι 28/2/03, επιχειρώντας ακόμη και τώρα να αποσπάσει ό,τι μπορεί. Αλλά κι αν, τελικά, το απορρίψει (η ελληνική το έχει δεχτεί), η επόμενη διαπραγμάτευση θα ξεκινήσει από το σχέδιο Ανάν και θα αφορά αποκλειστικά σε παραπέρα ελληνικές υποχωρήσεις, δηλ. η αναφορά του άρθρου 2 ότι, αν το σχέδιο δεν εγκριθεί, «οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται δε θα έχουν περαιτέρω νομική ισχύ» αποκρύπτει τη διπλωματική πρακτική.

Γι' αυτό η τοποθέτηση πάνω στο σχέδιο έχει σε κάθε περίπτωση σημασία. Στο άρθρο αυτό περιέχονται κυρίως συμπεράσματα, χωρίς να παρέχεται η αναγκαία τεκμηρίωση, γιατί ο χώρος της «Ε» δε μας το επιτρέπει. Όποιος αναγνώστης θέλει μπορεί να μας ζητήσει την αναλυτική τοποθέτηση του ΑΣΚΕ καθώς και το πλήρες κείμενο του σχεδίου Ανάν. Η τοποθέτηση του ΑΣΚΕ υπάρχει και στη διεύθυνσή μας στο internet: www.aske.gr

Πανηγύρια και τυμπανοκρουσίες, συγχαρητήρια και αυταρέσκεια είναι ο απόηχος της μεγάλης ... επιτυχίας της ένταξης της «Κύπρου» στην Ε.Ε..

Αλήθεια ποιος Κύπρου; Τόσα χρόνια αγώνας για τη μη αναγνώριση του Αττίλα τι έγινε; Μήπως πανηγυρίζουν για την αναγνώριση του ψευδοκράτους από την Ε.Ε. και τις ΗΠΑ; Πώς δεχθήκαμε τον Ντενκτάς ως ισότιμο με τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας; Πώς παραγνωρίζουμε τα ψηφίσματα 541 και 550 του Συμβουλίου Ασφαλείας, που κατηγορηματικά καλούν τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ να μην προβαίνουν σε πράξεις που στηρίζουν με οποιοδήποτε τρόπο το παράνομο δημιούργημα της Αγκυρας;

Αυτή είναι, λοιπόν, η επιτυχία; Τι έχει να κερδίσει η Κύπρος από την ένταξή της στην Ε.Ε.; Καλύτερη οικονομική ανάπτυξη; Λύση του πολιτικού της προβλήματος; Στήριξη σε μελλοντικούς Αττίλες; Τίποτε απ' αυτά. Ο ελληνικός λαός νοιώθει στην τσέπη του κάθε μέρα την οικονομική ... πρόοδο από την ένταξη στην Ε.Ε.. Τη στρατιωτική ... στήριξη τη γεύτηκε στα Ίμια, στις γκρίζες ζώνες και τον ευρωστρατό. Τα ίδια θα γευτεί και ο κυπριακός λαός. Όσο για τη λύση του πολιτικού προβλήματος έχει καθένας τη δυνατότητα να καταλάβει που το πάνε. Μέχρι την Κοπεγχάγη οι πιέσεις για αποδοχή του σχεδίου Ανάν ήταν αφόρητες. Οι απειλές για «δυσκολίες» στην ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., αν δεν επιτευχθεί λύση, ολοφάνερες. Η παρέμβαση των ΗΠΑ ξεδιάντροπη.

Ας θυμηθούμε

Οι μειοδότες προβάλλουν το γεγονός ότι ο Ντενκτάς απορρίπτει το σχέδιο Ανάν ως επιχείρημα ότι εμείς πρέπει να το δεχτούμε. Στο έωλο αυτό επιχείρημα μπορεί κανείς να αντιτάξει ότι ο Αλί Μπιράντ θεωρεί ότι το σχέδιο Ανάν «στεφανώνει 50 χρόνων προσπάθειες πολλών και ειδικά του Ντενκτάς. Είναι μια τουρκική νίκη».

Αξίζει, λοιπόν, να θυμηθούμε ότι όλη η ιστορία του Κυπριακού είναι μια ιστορία συνεχών ελληνικών υποχωρήσεων και τουρκικών προωθήσεων. Με το σχέδιο Ανάν καλούμαστε να αποδεχτούμε πλήρως τις τουρκικές απαιτήσεις, δηλ. καθαρά τουρκικό κράτος στη Β. Κύπρο, ελεγχόμενο-απειλούμενο από τους Τούρκους κράτος στη Ν. Κύπρο και έλεγχο ολόκληρης της Κύπρου από τους Αγγλοαμερικάνους. Αυτό το σχέδιο παρουσιάστηκε ως «χρυσή ευκαιρία» και έσπευσαν να το αποδεχθούν μετά βαΐων και κλάδων οι ηγεσίες της Ελλάδας και της Κύπρου. Οι λέξεις υποτέλεια και δουλοπρέπεια δεν αρκούν για να εκφράσουν την κατάντια της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Είναι λύση το σχέδιο Ανάν; (το συνταγματικό)

Το σχέδιο Ανάν θα μπορούσε να αποτελέσει μια λύση, έστω πολύ κακή και πολύ άδικη, αν εξασφάλιζε την ειρηνική συμβίωση Ελληνοκυπρίων (Ε/κ) και Τουρκοκυπρίων (Τ/κ). Ούτε αυτό, όμως, θα γίνει, γιατί οι συνταγματικές ρυθμίσεις καθιστούν τη «λύση» μη βιώσιμη.

Το σχέδιο εξισώνει το 82% των Ε/κ με το 18% των Τ/κ, δηλ. καταργεί τη δημοκρατική αρχή της πλειοψηφίας. Στην Κύπρο, ένα μικρό νησί 9300 Km² θα υπάρχουν 4 κράτη(!!!). Παγκόσμια πρωτοτυπία. Το «κοινό» κράτος, τα δύο «συστατικά» κράτη (ε/κ και τ/κ) και το έδαφος των αγγλικών βάσεων.

Το «κοινό» κράτος δε θα λειτουργήσει και τις αρμοδιότητές του θα αναλαμβάνουν σταδιακά τα «συστατικά» κράτη, που θα χρησιμοποιούν από την πρώτη στιγμή τον εθνικό ύμνο και τη σημαία τους. Το σχέδιο Ανάν δε δίνει λύση κι αυτό το γνωρίζει καλύτερα απ' όλους ο κ. Χάνεϊ. Γιατί, λοιπόν, το προτείνει; Είναι μια παγίδα, για να πέσουμε μέσα και μετά μας έχουν έτοιμη την επόμενη κίνηση.

Το εδαφικό

Η ελληνική πλευρά δεν έπρεπε καν να συζητεί για εδαφικό, γιατί έτσι αποδέχεται τη διχοτόμηση. Οι συγκεκριμένες προβλέψεις, όμως, του σχεδίου έχουν σημασία, γιατί δείχνουν πού το πάει. Ενώ το τ/κ κράτος θα είναι ενιαίο, το ε/κ θα είναι τριχοτομημένο, με την Καρπασία σε μόνιμο οικονομικό μαρασμό. Για όσους θέλουν να βλέπουν, οι εδαφικές ρυθμίσεις του σχεδίου Ανάν εξασφαλίζουν μια άνετη προώθηση του Αττίλα-3.

Η ασφάλεια

Ασφαλής μπορεί να είναι η Κύπρος, κυρίως όταν μπορεί η ίδια να πολεμήσει, αλλά και όταν έχει εξασφαλίσει τη συμπαράσταση άλλων δυνάμεων, με πρώτη την Ελλάδα.

Αν εφαρμοστεί το σχέδιο Ανάν, η Κύπρος θα έχει το θλιβερό προνόμιο να είναι η μοναδική χώρα στον κόσμο που δε θα έχει δικαίωμα να διαθέτει δικό της στρατό (ούτε 1 στρατιώτη!), τη στιγμή μάλιστα που θα έχει στο έδαφός της 4(!) στρατούς: της Μ. Βρετανίας, του ΟΗΕ, της Τουρκίας και της Ελλάδας και τη στιγμή που ο επόμενος Αττίλας είναι παραπάνω από βέβαιος.

Πρόσφυγες-Έποικοι-Αγνοούμενοι (κοινοτικό κεκτημένο)

Το σχέδιο Ανάν προβλέπει ότι 70 000 Ε/κ θα επιστρέψουν με βραδύτατους ρυθμούς, ώστε μετά 15 χρόνια το ποσοστό των Ε/κ στο τ/κ κρατίδιο να φτάσει μέχρι 28%. Οι ρυθμίσεις αυτές όχι μόνο δεν αποκαθιστούν τη δικαιοσύνη, αφού 130000 καταδικάζονται οριστικά, αλλά ούτε καν θα υλοποιηθούν.

Μέσα σε 29 χρόνια έχουν μεταφερθεί από την Τουρκία 115 000 έποικοι, στους οποίους πρέπει να προστεθούν οι 40 000 στρατιώτες του Αττίλα.

Παλιότερα η ελληνική πλευρά έθετε ως απαράβατο όρο για οποιαδήποτε λύση την απομάκρυνση όλων των εποίκων, κάτι που ζητούσαν περισσότερο οι Τ/κ. Τώρα παζαρεύει τον αριθμό που θα παραμείνει. Μέχρι να βρεθεί άκρη, το σχέδιο Ανάν θα έχει ήδη ναυαγήσει και, όχι μόνο θα παραμείνουν σχεδόν όλοι οι έποικοι, αλλά μετά την αδρανοποίηση του «κοινού» κράτους θα έρθουν κι άλλοι.

Έτσι το τ/κ κράτος θα είναι αμιγώς τουρικό και το ε/κ πληθυσμιακά μεικτό, με τους Τ/κ να ξεπερνούν και το 28% (λαθρομετανάστες).

Το πιο χαρακτηριστικό των προθέσεων του σχεδίου είναι το γεγονός ότι αγνοεί τους αγνοούμενους. Καμιά αναφορά σ' αυτούς. Η εκτέλεση αιχμαλώτων είναι άλλο ένα έγκλημα πολέμου κατά

το Διεθνές Δίκαιο, για το οποίο οι κατοχικοί ηγέτες (και ο Ντενκτάς και οι διάφοροι Ταλαάτ, Ακιντζί κλπ.) και οι στρατοκράτες της Άγκυρας θα έπρεπε να παραπεμφθούν σε δίκη. Εμείς καθόμαστε και συζητούμε μαζί τους 29 χρόνια.

Οι οικονομικές συνέπειες

Η λύση Ανάν, σε συνδυασμό με την ένταξη στην Ε.Ε., θα επιδεινώσει δραματικά την οικονομική κατάσταση των Ε/κ.

Οι off-shore εταιρείες θα κλείσουν.

Οι πλουτοπαραγωγικές πηγές θα ελεγχθούν από το ξένο κεφάλαιο.

Ο περισσότερος τουρισμός θα μεταφερθεί στο τ/κ κράτος, που θα διαθέτει ωραιότερες περιοχές και φθηνότερες υπηρεσίες.

Το ε/κ κράτος θα πληρώνει τις εισφορές στην Ε.Ε. και η Ε.Ε. θα στέλνει τα κονδύλια στο τ/κ κράτος.

Οι Ε/κ θα πληρώνουν τα χρέη των Τ/κ και και τα τωρινά και όσα προκύψουν στο μέλλον.

Η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου θα διοικείται από τριμελές Συμβούλιο, που θα αποτελείται από έναν Έλληνα, έναν Τούρκο και έναν ξένο, δηλ. οι Αγγλότουρκοι θα ελέγχουν την ε/κ οικονομία.

Ένα ισχυρό μέσο πίεσης προς την τουρκική πλευρά ήταν το εμπάργκο που επέβαλε ο ΟΗΕ. Πρωτεργάτες για άρση του εμπάργκο είναι οι κυβερνήσεις Κληρίδη και Σημίτη και οι επιτήδιοι Ε/κ επιχειρηματίες. Τι να πει κανείς;

Μπορούμε να διαπραγματευτούμε;

Μία μόνο ανάγνωση του σχεδίου Ανάν οδηγεί κάθε λογικό άνθρωπο στο συμπέρασμα ότι δεν αποτελεί λύση, αλλά περιπλοκή του προβλήματος. Οι μειοδότες αντιτάσσουν το επιχείρημα-παγίδα: να διαπραγματευτούμε, για να το βελτιώσουμε.

Όμως κανένα κέρδος δε θα προκύψει για την ελληνική πλευρά από τη διαπραγμάτευση. Μια πρώτη ένδειξη ήταν οι τροποποιήσεις που επέφερε ο Γ.Γ. του ΟΗΕ στις 10/12/02, που δε βελτίωσαν τίποτα ουσιαστικό. Ο,τιδήποτε προτείνουμε εμείς είναι βέβαιο ότι θα το απορρίψουν οι Τούρκοι και τότε (από τη στιγμή που κάτσαμε στο τραπέζι) είναι και οι δύο πλευρές υποχρεωμένες να δεχτούν ότι αποφασίζει ο Γ.Γ.. [Αυτό το διευκρίνισε σαφώς ο Αλ. Μαρκίδης με το εισηγητικό του σημείωμα προς το Εθνικό Συμβούλιο στις 14/11/02].

Ποιος αμφιβάλλει για το ρόλο και τις προθέσεις του Γ.Γ.;

(συνέχεια →)

Γιατί επεμβαίνει τόσο απροκάλυπτα υπέρ της ισότητας του 18% των Τούρκων της Κύπρου και δεν κάνει το ίδιο για το 25% των Κούρδων στην Τουρκία ή το 40% των Ρώσων της Εσθονίας ή για άλλες μεγάλες μειονότητες σε δεκάδες χώρες; Γιατί αυτό το μοναδικό ενδιαφέρον για την Κύπρο;

Με τη διαπραγμάτευση, λοιπόν, δεν κερδίζουμε τίποτα. Αντιθέτως χάνουμε τα δύο σοβαρότερα όπλα μας:

- Θα έχουμε δεχτεί ως νόμιμο κράτος τον Αττίλα και ως νόμιμες τις διεθνείς συμφωνίες που έχει μέχρι τώρα κάνει η ΤΔΒΚ (επ.Α, άρθρο 12), δηλ. την παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου.

- Θα έχουμε δεχτεί ότι «η σχέση μας δεν είναι σχέση πλειοψηφίας και μειοψηφίας, αλλά σχέση πολιτικής ισότητας» (επ.Α, iii), ενώ ακόμη και με τις Συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου οι Τ/κ εθεωρούντο μειονότητα.

Γι' αυτό το σχέδιο Ανάν δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε ως βάση λύσης ούτε ως βάση διαπραγμάτευσης.

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ΕΤΟΙΜΕΣ...

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ Του ΣΤΑΘΗ

Ετσι, στην ομιλία που έκανε ο πρόεδρος του Ισραήλ, Νταβίντ Σασόν, τιμώντας τους "Δίκαιους των Εθνών" (8.4.2002), αποδύθηκε σε θετικό ρατσισμό. "Οι Εβραίοι", είπε, "έχουν πάντα στα γονίδια τους ένα υψηλό επίπεδο ηθικών αξιών, στις οποίες πιστεύουν σθεναρά και τις οποίες όχι μόνο εφαρμόζουν στην καθημερινή τους ζωή, αλλά τις κληροδότησαν στον πολιτισμένο κόσμο. Τα γονίδια, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι αναπόσπαστο μέρος του εαυτού μας. Ετσι, αυτές οι ηθικές αξίες παραμένουν ζωντανές στους Εβραίους και τους Ισραηλινούς και διέπουν τη ζωή τους».

Θα πίστευε κανείς ότι τα παραπάνω είναι ένα απλό γλωσσικό ολίσθημα αν δεν υπήρχαν στο δελτίο Τύπου που μοιράστηκε από την πρεσβεία του Ισραήλ. Επαναλήφθηκε δε δύο φορές, κι αυτό δείχνει, είτε ρατσιστική αντίληψη της ιστορίας (περιούσιος γονιδιακά θλαός) είτε αυτό που όλοι υποπτευόμαστε και γράφαμε:

Η πολιτική ηγεσία του Ισραήλ δεν κατάλαβε τίποτα -μα τίποτα επιτέλους!- από την ιστορία του λαού της...».

16/10/02 ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ - «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ»

ΑΣΚΕ

Προειλημμένη απόφαση

«Η δικαίωση του Αττίλα και των εγκληματιών κατά της ανθρωπότητας Κίσινγκερ και διαδόχων ονομάζεται "χρυσή ευκαιρία"!»

Οι Σημίτης, Κληρίδης, Γιωργάκης και... Ροζάκης, σαν εκπρόσωποι της Ε.Ε., των ΗΠΑ, της Τουρκίας και του Ισραήλ, ετοιμάζονται να συζητήσουν με τη χούντα που δυναστεύει την τουρκοκυπριακή κοινότητα και τους λαούς της Μικράς Ασίας για το περιτύλιγμα της απαράδεκτης προειλημμένης απόφασης.

Δύσμοιρη Κύπρος, δύσμοιρη Ελλάδα, ως πότε;» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η Εκτελεστική Επιτροπή του ΑΣΚΕ.

ΑΣΚΕ: Η ΕΝΤΑΞΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΤΟΝ «ΑΤΤΙΛΑ»

Το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας με ανακοίνωσή του, που υπογράφει ο Νίκος Καργόπουλος, υποστηρίζει ότι η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση νομιμοποίησε τον «Αττίλα» και τη διχοτόμηση, ενώ η ισχυρή επιθυμία των «15» για αποδοχή του σχεδίου Ανάν μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου του 2003 αποδεικνύει ότι τα περί μη ύπαρξης αστερίσκων είναι φαιδρότητες. Επίσης, ο αποκλεισμός της Κύπρου από τον ευρωστράτο αποδεικνύει ότι η Ε.Ε. δεν έχει καμία διάθεση να εγγυηθεί την ασφάλειά της, ενώ η οικονομία του νησιού παραδίδεται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, με συνέπεια την πτώση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών. Με αυτά τα δεδομένα περιορίζεται και η δυνατότητα για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 15/11/02

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 16/12/02

ΤΡΕΙΣ ΜΥΘΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε.**Πρώτος μύθος**

Οι εθελόδουλοι στην Ελλάδα και την Κύπρο ισχυρίζονταν ότι η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. θα αποτελούσε και λύση του Κυπριακού. Το κοινοτικό κεκτημένο επιβάλλει την ελευθερία στη μετακίνηση, την εγκατάσταση και την ιδιοκτησία. Άρα, αν εφαρμοζόταν, θα ακυρωνόταν στην πράξη η τουρκική κατοχή.

Όμως, όλη η ουσία είναι αυτό το αν. Ας μην υπάρχουν αυταπάτες. Το κοινοτικό κεκτημένο δεν έχει σκοπό να υπηρετεί ανθρώπινες ανάγκες και τη δικαιοσύνη, αλλά τα υπερκέρδη του μεγάλου δυτικοευρωπαϊκού κεφαλαίου. Όποτε τύχαινε να αποκαθιστά τη δικαιοσύνη δε θα ίσχυε. Όπερ και εγένετο στην περίπτωση της Κύπρου.

Δεύτερος μύθος

Μας λένε ότι με την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. οι Τουρκοκύπριοι θα γίνουν Ευρωπαίοι και θα ξεκόψουν από τους στρατοκράτες της Άγκυρας. Αν αυτή η άποψη είχε βάση, δε θα έπρεπε το ίδιο να είχε συμβεί, σε πολύ ευνοϊκότερες συνθήκες, με τους (λεγόμενους Τούρκους) μουσουλμάνους της Δυτ. Θράκης, που είναι 22 χρόνια...Ευρωπαίοι; Ας μην προσπαθούν, λοιπόν, με αβάσιμες υποθέσεις να καλύψουν τα ελλείμματα της πολιτικής τους. Κι ας μας πουν πώς προβλέπουν να εξελιχθούν οι σχέσεις Τουρκοκυπρίων και Άγκυρας, όταν (και αν) η Τουρκία ενταχθεί στην Ε.Ε. .

Τρίτος μύθος

Η Ε.Ε. θα ήταν ένα αντίβαρο στα αγγλοαμερικανικά σχέδια. Το σχέδιο Ανάν δεν αδικεί μόνο την ελληνική πλευρά υπέρ της τουρκικής, αλλά και την ευρωπαϊκή υπέρ των ΗΠΑ. Παρ'όλ' αυτά η Ε.Ε. πίεσε αφόρητα, για να γίνει δεκτό το σχέδιο (!)

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Αφού απέτυχε το συνταγματικό τους πραξικόπημα, να ματαιώσουν τις εκλογές στην Κύπρο, με τη δικαιολογία της άμεσης εφαρμογής του σχεδίου Ανάν, αφού ακόμη δεν κατάφεραν να βάλουν την υπογραφή τους στο σχέδιο, η ομάδα περί το Προεδρικό Μέγαρο της Λευκωσίας έσπευσε να προεισπράξει τα αργύρια της προδοσίας. Αλλά, ως γνωστόν, τον προδότην ουδείς ηγάπησεν. Και δεν ηγαπήθησαν ούτε μεταξύ τους.

Ο «σοσιαλιστής» Γ. Ομήρου, φερόμενος ως το αδιαφιλονίκητο φαβορί, μετά την «υπέρβαση» του ΔΗΣΥ, εκρίθη ότι δεν τραβάει. Άρχισε, λοιπόν, να προβάλλεται η υποψηφιότητα του Γενικού Εισαγγελέα Α. Μαρκίδη, που τα κατασκευασμένα γκάλοπ του έδιναν μεγαλύτερο ποσοστό. Επειδή τα πραγματικά γκάλοπ φαίνεται ότι άλλα έδειχναν, εσύρθη ο γέρος και άρρωστος Κληρίδης να διεκδικήσει την επανεκλογή του.

Οι άλλοι δύο θα έμεναν χωρίς αργύρια. Αν εφαρμοζόταν το σχέδιο Ανάν οι θέσεις θα ήταν περισσότερες (κοινό κράτος, συστατικό κράτος) και φαίνεται ότι τις είχαν μοιράσει. Έτσι, αυτοί που θα εξασφάλιζαν την ενότητα όλης της Κύπρου δεν εξασφάλισαν ούτε τη μεταξύ τους ενότητα και κατεβάζουν (μέχρι στιγμής) 3 υποψηφίους (!)

Έτσι που ήρθαν τα πράγματα, οι εκλογές εξελίσσονται σε δημοψήφισμα για το σχέδιο Ανάν. Οι κομματικές δεσμεύσεις έχουν χαλαρώσει ή διαρρηχθεί, πχ. η οργάνωση Λάρνακας του ΚΙΣΟΣ αποφάσισε από τον πρώτο γύρο να υποστηρίξει Κληρίδη κι όχι τον Πρόεδρο του κόμματός της Γ. Ομήρου(!).

Οι απάτριδες επιχειρηματίες, που σκέπτονται μόνο τις μπίζνες, επείγονται (οι αφελείς) για την προώθηση του σχεδίου Ανάν και υποστηρίζουν Κληρίδη, που υποστηρίζεται προκλητικά και από την κυβέρνηση των «σοσιαλιστών» της Αθήνας, η οποία παρεμβαίνει απροκάλυπτα στον προεκλογικό αγώνα της Κύπρου. Ο Τάσος Παπαδόπουλος, παρότι δεν έχει ξεκάθαρη θέση, δε θεωρείται του χεριού τους και υπολογίζει στο δεύτερο γύρο στις ψήφους του καθαρά απορριπτικού Ν. Κουτσού. Αν εκλεγεί, ευτυχώς, τα πράγματα μπερδεύονται. Και τα είχαν σχεδιάσει τόσο καλά στο μυαλό τους...

ΤΟ ΘΡΑΣΟΣ ΤΩΝ ΧΟΥΝΤΙΚΩΝ

Οι χουντικοί, που κυβέρνησαν την Ελλάδα από το 1967 μέχρι το 1974, έκαναν ό,τι μπορούσαν, για να διευκολύνουν την Τουρκία, με εντολή των μισθοδοτών τους Αμερικανών.

α) Έκαναν προβοκατόρικες σφαγές σε τ/κ χωριά και πριν και μετά τις 21/4/67 (τα μέλη του ΙΔΕΑ πέρασαν οι περισσότεροι από την Κύπρο πριν το 1967). Το ίδιο έκανε και τ/κ οργάνωση.

β) Απέσυραν το 1967 την ελληνική μεραρχία από την Κύπρο, που έστειλε κρυφά ο Γ. Παπανδρέου το 1964.

γ) Ανέτρεψαν το Μακάριο στις 15/7/74 και διέλυσαν το κυπριακό κράτος. Ο τουρκικός στρατός κατοχής άρχισε να αποβιβάζεται στην Κύπρο στις 20/7/74 στις 5π.μ. και το κρατικό ραδιόφωνο της Λευκωσίας μέχρι τις 8π.μ. μετέδιδε πρωινή γυμναστική (!). Οι Ε/κ κατασφάζονταν και όσοι ζητούσαν όπλα, για να αντισταθούν, δεν έβρισκαν.

Όλ' αυτά τα έκαναν με κορώνες πατριωτισμού και μαξιμαλιστικά συνθήματα (Ενωση).

Σήμερα έχουν το θράσος να συνεχίζουν να παριστάνουν τους πατριώτες. Έφτασαν να κάνουν συγκέντρωση και πορεία στις 2/12 εναντίον του σχεδίου Ανάν(!).

Η νεολαία, που δεν έζησε και ίσως δεν ξέρει, ας προσέχει τέτοιους πατριώτες(!)

ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Οι κρίσιμες στιγμές που περνάει η Κύπρος ανέδειξαν, δυστυχώς, τις τραγικές αδυναμίες των πολιτικών δυνάμεων στην Ελλάδα. Δεν εννοούμε αυτές που υποστηρίζουν το σχέδιο Ανάν, αλλά αυτές που αντιτάσσονται.

Παλιότερα η λαϊκή θέληση στην Κύπρο και στην Ελλάδα εκφραζόταν με συλλαλητήρια, που ήταν τόσο μαζικά και μαχητικά, ώστε επηρέαζαν τις εξελίξεις. Τα πανό ήταν ελάχιστα και χωρίς υπογραφές. Οι κομματικές ταυτότητες έμεναν στα σπίτια.

Στην Κύπρο, μόλις δημοσιεύτηκε το σχέδιο Ανάν, συγκροτήθηκε η «Παγκύπρια Κίνηση Πολιτών» από το σύνολο των δυνάμεων όλου του πολιτικού φάσματος που αντιτάσσονται στο σχέδιο. Στην αρχή του καταλόγου είναι δήμοι και κοινότητες, κυρίως από τα κατεχόμενα, ακολουθούν προσφυγικά σωματεία, η Μητρόπολη Κυρήνειας, κάπου στη μέση του καταλόγου είναι τα 2 κόμματα (Νέοι Ορίζοντες και Οικολόγοι), ακολουθούν οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ και πολλοί άλλοι. Η κίνηση αυτή υπολογίζεται από τον καθένα. Έκανε επιτυχίες εκδηλώσεις, αν και η πιο σημαντική, η συγκέντρωση στην πλατεία Ελευθερίας στις 8/12 δεν είχε την αναμενόμενη μαζικότητα, λόγω της πρωτοφανούς νεροποντής και διαφόρων μεθοδεύσεων. Στο ενεργητικό της είναι η ενημέρωση του κυπριακού ελληνισμού, που είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση του ποσοστού του ΟΧΙ στις δημοσκοπήσεις.

Η Κύπρος το ελάχιστο που ζητούσε από την Ελλάδα ήταν ένα συλλαλητήριο συμπαράστασης. Οι φορείς θα έπρεπε κατ' αρχήν να ευαισθητοποιήσουν και να ενημερώσουν μέλη και φίλους (αυτό έκανε και το ΑΣΚΕ) και στη συνέχεια όλες οι δυνάμεις να κινητοποιηθούν για ένα παλλαϊκό συλλαλητήριο χωρίς κομματικές ταμπέλες. Αντί γι' αυτό επεκράτησαν κομματικές σκοπιμότητες.

Το ΚΚΕ έκανε αμέσως μια κομματική συγκέντρωση και πορεία, που επηρέασε μόνο την κυκλοφορία στο κέντρο της Αθήνας. Στις 12/12 το μετωπικό του σχήμα «Δράση Θεσσαλονίκη 2003» οργάνωσε μια δεύτερη συγκέντρωση στα Προπύλαια και πορεία προς τα γραφεία της Ε.Ε., όπου πήραν μέρος απρόσκλητες και δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Συνολικά λίγες χιλιάδες άνθρωποι, δηλ. ούτε καν όλα τα κομματικά μέλη. Μάλιστα το Κυπριακό ήταν ένα από τα 3 βασικά θέματα της κινητοποίησης. Τα αποτελέσματα αναμενόμενα.

Στην εκδήλωση του ΔΗΚΚΙ στην ΕΣΗΕΑ δημιουργήθηκε η Πατριωτική Κίνηση Πολιτών (ΠΑΚΙΠ), η οποία (ανεξαρτήτως προθέσεων) δεν κάλυψε όλο το πολιτικό φάσμα, αλλά στη συνείδηση του κόσμου καταγράφηκε ως «η Κίνηση του Τσοβόλα και των διαφωνούντων του ΠΑΣΟΚ» και για κάποιους επαίοντες ως προσπάθεια διεύρυνσης του (ολίγον μυστηριώδους) Δικτύου 21.

Στην εκδήλωση της ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ στο Πολεμικό Μουσείο στις 27/11, που ήταν πολύ επιτυχής, διατυπώθηκε από τους διοργανωτές η πρόταση για ένα συλλαλητήριο πριν την Κοπεγχάγη (12/12).

Το ΑΣΚΕ εκπροσωπήθηκε στην εκδήλωση και στο χαιρετισμό του συμφώνησε με την πρόταση (άλλωστε ήταν και δική μας απόφαση να το προτείνουμε). Έτσι την επόμενη μέρα έγινε συνάντηση στα γραφεία της ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ με αποκλειστικό θέμα τη διοργάνωση του συλλαλητηρίου και με σκοπό να απευθυνθούμε στους πάντες πλην των χουντικών. Αποφασίσαμε να τεθούν επικεφαλής η ΣΕΥΑΕΚ (Συντονιστική Επιτροπή Υποστήριξης Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο), το σωματείο ΣΑΚ (Συμπαράσταση Αγώνα Κύπρου) και κυπριακά σωματεία και να ακολουθούμε όλοι οι υπόλοιποι φορείς. Αποφασίσαμε να κινηθούμε ταχύτατα προς κάθε κατεύθυνση.

Το ΚΚΕ απάντησε ότι θα το συζητήσει(!) Ο πρόεδρος του ΔΗΚΚΙ μας έκλεισε ραντεβού μετά 5 μέρες(!), το οποίο ανέβαλε για άλλες 2, λόγω φόρτου εργασίας (!) και το οποίο τελικά δεν έγινε(!). Τα στελέχη του ΣΥΝ εξαφανίστηκαν(!). Ο αρχιεπίσκοπος είτε ότι δε συμφωνεί με συλλαλητήριο πριν τις 12/12 (για τότε άραγε;) και ήταν από τους πρώτους που έσπευσαν να συγχαρούν το Σημίτη για την ... επιτυχία της Κοπεγχάγης(!).

Το χειρότερο ήταν ότι, ενώ αποφασίστηκε η διοργάνωση να γίνει από το πλατύτερο δυνατό φάσμα, εμφανίστηκε έτοιμη αφίσα που υπογραφόταν από την ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ (ΠΑΚΙΠ). Για να διορθωθεί το λάθος, αποφασίσαμε να τυπωθεί προκήρυξη. Όταν ήρθε και η προκήρυξη, διαπιστώσαμε με έκπληξη ότι κι αυτή έγραφε για «εκδήλωση της ΠΑΚΙΠ με συμμετοχή και άλλων φορέων». Τρίτη απόφαση για δελτίο τύπου, που θα διόρθωνε τα δύο προηγούμενα λάθη, είχε τα ίδια αποτελέσματα. Το δελτίο έγραφε για «εκδήλωση της ΠΑΚΙΠ, στην οποία θα χαιρετίσουν και άλλοι φορείς»(!).

Ενδιαμέσως ο τύπος έγραψε ότι η ΠΑΚΙΠ μετατρέπεται σε πολιτική κίνηση. {Το ΑΣΚΕ μετά το τύπωμα της προκήρυξης έπαψε να συμμετέχει, γιατί είδε ότι κύριος σκοπός δεν ήταν η βοήθεια προς την Κύπρο, αλλά η ανάδειξη της ΠΑΚΙΠ κι έτσι ο κόσμος δε θα ανταποκρινόταν, γιατί θα ήθελε μόνο να βοηθήσει την Κύπρο κι όχι να συμβάλει σε κομματικές σκοπιμότητες.}

Το αποτέλεσμα ήταν θλιβερό. Ο δήμαρχος Κυρήνειας, ο μητροπολίτης Κυρήνειας και οι εκπρόσωποι των 2 κυπριακών κομμάτων μίλησαν στα Προπύλαια στις 11/12 μπροστά σε 500 ανθρώπους, από τους οποίους οι 100 επίσημοι (τ. υπουργοί, βουλευτές κλπ.) και εκπρόσωποι φορέων...

Ας ελπίσουμε ότι, έστω και καθυστερημένα, μια και δόθηκε παράταση μέχρι 28/2/03, θα επικρατήσουν άλλες αντιλήψεις.

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗΣ

Απο το Σηάτλ άρχισαν να μορφοποιούνται κινήματα κατά της παγκοσμιοποίησης σ' όλο τον κόσμο, που στις συνόδους των διαφόρων οργάνων του καπιταλισμού (G8, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, σύνοδος συμβουλίων της Ε.Ε.) διαδηλώνουν με πορείες και συγκεντρώσεις.

Στη χώρα μας έχουν δημιουργηθεί τέσσερις κινήσεις κατά της παγκοσμιοποίησης

*Η Πρωτοβουλία για την δημιουργία του Ελληνικού κοινωνικού φόρουμ (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΣΥΝ, συνδικαλιστές ΠΑΣΟΚ, ΑΚΟΑ, Α/Συνέχεια, διάφορες πολιτικές οργανώσεις τροσκιστών όπως ΟΚΔΕ, Εργατική Αριστερά)

*Η Θεσσαλονίκη Δράση 2003 (ΚΚΕ, ΔΗΚΚΙ, Κομμουν. Ανανέωση)

*Η Πρωτοβουλία Γενοβα 2001 {πολιτικές οργανώσεις τροσκιστών}

*Η Πρωτοβουλία Αγώνα 2003

Το ΑΣΚΕ πιστεύει ότι οι λαϊκές κινητοποιήσεις κατά τις συνόδους των διαφόρων οργάνων του καπιταλισμού είναι επιβεβλημένες και θετικές ως γεγονός. Όμως πολύ μεγαλύτερη σημασία έχει η αντίδραση και η αντίσταση μέσα σε κάθε χώρα κατά των κυβερνήσεων, που υλοποιούν τις αποφάσεις των συνόδων αυτών, ώστε αυτές να καθίστανται πραγματικά ανενεργές. Επίσης, απερίφραστη θα πρέπει να είναι η αντίθεσή τους στην ΕΕ, που είναι η έκφραση της παγκοσμιοποίησης στη χώρα μας.

Οι κινήσεις κατά της παγκοσμιοποίησης, δυστυχώς,

αντιμετωπίζονται από τις πολιτικές δυνάμεις, που τις έχουν συγκροτήσει, ως μαζικοί χώροι, όπου είτε το κομματικό όφελος υπερισχύει της επιτυχίας των κινητοποιήσεων, είτε η εκπεφραμένη θέση τους υπέρ της ΕΕ και η ενσωμάτωση στελεχών του κυβερνητικού κόμματος υπονομεύει την αξιοπιστία τους.

Το ΑΣΚΕ μετέχει στις κινητοποιήσεις κατά της παγκοσμιοποίησης και ιδιαίτερα αυτές που προγραμματίζονται στη χώρα μας κατά τη διάρκεια της προεδρίας, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2003, χωρίς, για τους παραπάνω λόγους, να μετέχει σε καμμία από τις κινήσεις αυτές.

Απολογισμός για τον

1 χρόνο € !!

(από υπέρμαχους της ένταξης !)

Τα ΣΥΝ

Τα ΠΑΝΗ

ΕΠΙΤΟΚΙΑ	ΑΓΟΡΑ	ΙΣΟΖΥΓΙΟ	ΧΑ
Τα νοικοκυριά κέρδισαν 38,5 εκατ. €	Διευκόλυνση, μείωση κόστους συναλλαγών	Συναλλαγματική σταθερότητα, προγραμματισμός	Διεθνοποίηση του χρηματιστηρίου
Οι καταθέτες έχασαν 1,4 δισ. €	+0,5% έως 0,7% στον πληθωρισμό	Μείωση εξαγωγών	Φυγή κεφαλαίων

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΑΞΕΣΜΕΥΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΟΙΧ. 300 • Αρ. φύλλου 8245 • ΣΤΡΩ 1,20

21/12/02

Προτιμώ λοιπόν την τώως σοβιετική Δημοκρατία της Εσθονίας, η οποία είναι τώρα για τόσο πανελεύθερη στην οικονομία της και σ' όλα τα υπόλοιπα που «...θα το μετανοιώσει που μπήκε στην ΕΕ. Τώρα εφαρμόζουμε την πλέον ελεύθερη οικονομία της υψηλίου και έχουμε την μεγαλύτερη ανάπτυξη σε Δύση και σε Ανατολή. Μέσα στην ΕΕ θα πρέπει να εφαρμόζουμε νόμους και διατάξεις 80.000 σελίδων. Με τους σημερινούς ρυθμούς ανάπτυξης σε 18 χρόνια θα είχαμε φθάσει στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Ακολουθώντας τους κοινοτικούς ρυθμούς ούτε σε πενήντα χρόνια. Κι έτσι δεν θα γίνουμε ποτέ η οικονομική τίγρη του βορρά όπως ελπίζαμε». Έτσι μου είπε πριν από ένα μήνα ο καθηγητής και κοσμήτορας της οικονομικής σχολής του Πανεπιστημίου Audenter Μάιντορ στο Ταλλίν, την πρωτεύουσα της Εσθονίας.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 22/12/02

5/1/03

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Σκίτσος του Ανδρέα Πετρούλακη.

ΑΚΟΜΗ ΨΑΧΝΟΥΝ ΑΦΟΡΜΗ ΓΙΑ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

Οι προσπάθειες των «γερακιών» για επέμβαση στο Ιράκ προσκρούουν στην έλλειψη, προς το παρόν, προσχημάτων που αναζητούν εναγωνίως με τους επιθεωρητές του ΟΗΕ.

Τα «γεράκια» υποχρεώθηκαν να αποδεχθούν τη διαδικασία των επιθεωρητών του ΟΗΕ, που στήριζε το Στέιτ Ντιπάρτμεντ, λόγω των σοβαρών αντιδράσεων της κοινής γνώμης σχεδόν όλων των χωρών του κόσμου αλλά και ισχυρής μερίδας του αμερικανικού κεφαλαίου. Η τακτική της πλευράς αυτής είναι η αποτροπή της επέμβασης με την αφαίρεση κάθε λογικοφανούς αφορμής από τα «γεράκια». Από την άποψη αυτή το Στέιτ Ντιπάρτμεντ εμφανίζεται ενισχυμένο.

Είναι πιθανό στην ίδια γραμμή να εξηγείται και η σταδιακή αποδυνάμωση του Σαντάμ (άμεση αποδοχή επιθεωρήσεων του ΟΗΕ, συγγνώμη στο Κουβέιτ, υποβολή έκθεσης 12.000 σελίδων με τα όπλα του Ιράκ), που διετέλεσε, άλλωστε, εκλεκτός των ΗΠΑ με την επέμβασή του στο Ιράν.

Φυσικά τα «γεράκια» δεν έχουν εγκαταλείψει το στόχο τους («Θα είναι θαύμα να μη γίνει πόλεμος», είπε ο Ταρέκ Αζίζι). Θα επιχειρήσουν να «ανακαλύψουν» όπλα μαζικής

καταστροφής από τις εκθέσεις των επιθεωρητών ή από την έκθεση των 12.000 σελίδων του Ιράκ, την οποία μάλιστα παρακράτησαν οι Αμερικάνοι και μοίρασαν φωτοαντίγραφα (σ.σ. !!!) μόνο στα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Παρ' όλες όμως τις προσπάθειες των επιθεωρητών τέτοια όπλα δεν έχουν ακόμη βρεθεί. Αυτό που αποκαλύφθηκε, προφανώς από την αντιτιθέμενη στην επέμβαση μερίδα των Αμερικανών, είναι ο κατάλογος των αμερικανικών εταιρειών που προμήθευσαν όπλα μαζικής καταστροφής στο ιρακινό καθεστώς. Επίσης και ο ρόλος του Ράμσφελντ στη χορήγηση των όπλων αυτών επί προεδρίας Μπους πατρός.

Ο Μπους υιός θεωρεί ότι οι εκθέσεις των επιθεωρητών, που δεν έχουν ακόμη υποβληθεί (σ.σ !!), είναι αναξιόπιστες και αναποτελεσματικές. Ο Κόφι Ανάν (του Στέιτ Ντιπάρτμεντ) δήλωσε ότι δε δικαιολογείται επίθεση κατά του Ιράκ. Ο δε Βρετανός ΥΠΕΞ δηλώνει ότι τώρα ο πόλεμος δεν είναι τόσο πιθανός.

Η επέμβαση στο Ιράκ δεν αφορά μόνο τους Άραβες και τη γύρω περιοχή. Θα επηρεάσει αρνητικά και τη χώρα μας, με την αναβάθμιση του ρόλου της Τουρκίας και την ένταση των διεκδικήσεών της εις βάρος μας.

Το Ιράκ, συνεπώς, μας αφορά.

Η ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ «ΕΚΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ»

Με την εκλογή του Γκουτιέρρες στον Ισημερινό (Εκουαντόρ) προστέθηκε άλλος ένας πονοκέφαλος στους επιτελείς του κ. Μπους. Προηγήθηκαν δύο λαϊκές εξεγέρσεις, στις οποίες πήρε μέρος κι ένα ισχυρό κίνημα Ινδιάνων, που κατέλυσαν την εξουσία των ανδρικήλων των ΗΠΑ.

Στη Βραζιλία Πρόεδρος εξελέγη ο υποψήφιος της αριστεράς Λούλα, παλιός συνδικαλιστής. Παρότι ο ίδιος δε δείχνει διατεθειμένος να συγκρουστεί με το ΔΝΤ και τις ΗΠΑ, στις δυνάμεις που τον υποστήριξαν και στο ίδιο του το κόμμα εκφράζονται πολύ πιο ριζοσπαστικές απόψεις.

Στη Βενεζουέλα οι επανειλημμένες απόπειρες ανατροπής του Τσάβες δεν έχουν αποδώσει, προς το παρόν τουλάχιστον. Οι αντιδραστικές δυνάμεις, στηριζόμενες και χρηματοδοτούμενες από τη CIA και τις εταιρείες πετρελαίου, επείγονται να ανατρέψουν τον Τσάβες, γιατί από 1/1/03 θέτει σε εφαρμογή νέο Σύνταγμα, που

προβλέπει ευρύτατο κοινωνικό έλεγχο στα βασικά μέσα παραγωγής.

Στην Αργεντινή η οικονομική εξαλίωση, που επέφεραν οι οδηγίες του ΔΝΤ, συνεχίζεται και το λαϊκό κίνημα δεν υποχωρεί.

Στην Κολομβία το ισχυρότατο αντάρτικο συνεχίζει απτόητο τη δράση του.

Στην Παραγουάη αναπτύσσεται ένα νέο κίνημα και σε μικρότερο βαθμό στις άλλες χώρες της Λ. Αμερικής.

Η Κούβα όχι μόνο κρατάει, αλλά έχει το ... θράσος να προτείνει στις υπόλοιπες χώρες συνεργασία, για ν' απαλλαγούν από την εξάρτηση των ΗΠΑ.

Με εξαίρεση την Κούβα, που φαίνεται να ξέρει τι θέλει, στις άλλες χώρες αυτή η μεσοβέζικη κατάσταση δεν μπορεί να κρατήσει πολύ. Ή θα αναδειχθούν φορείς και προγράμματα που θα συγκρουστούν με το ΔΝΤ και τις ΗΠΑ, θα θέσουν τις οικονομίες και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές κάτω από κοινωνικό έλεγχο και θα επιτρέψουν την ανάπτυξη της Λ. Αμερικής ή θα είναι αναπόφευκτη η οπισθοδρόμηση.

Παραμαζούμε μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας για την ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ.
Επίσης σας θυμίζουμε ότι το ΑΣΚΕ κυκλοφορεί κουπόνια των 5 € και 20 € για την οικονομική των ενίσχυση